

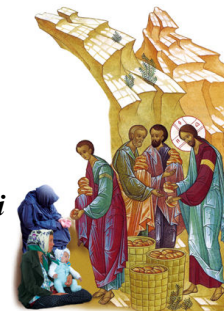
Foaie de duminică

Anul II nr. 30 (31)

29 Iulie 2012

Duminica a VIII-a după Rusalii
(Înmulțirea pâinilor)

Parohia Mărtișor

"Și ieșind, a văzut mulțime mare și I S-a făcut milă de ei și a vindecat pe bolnavii lor. Iar când s-a făcut seară, ucenicii au venit la El și I-au zis: locul este pustiu și vremea iată a trecut; deci, dă drumul mulțimilor ca să se ducă în sate, să-și cumpere mâncare. Iisus însă le-a răspuns: N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce. Iar ei I-au zis: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești. Și El a zis: Aduceți-Mi-le aici. Și poruncind să se așeze mulțimile pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești și privind la cer, a binecuvântat și, frângând, a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii mulțimilor. Și au mâncat toți și s-au săturat și au strâns rămășițele de fărâmituri, douăsprezece coșuri pline. Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii. Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țarmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor."

(Matei 14, 14-22)

"Și Domnul cum ne învață să ne rugăm în rugăciunea domnească (atât de sintetică, de concentrată în esențe)? Oare nu cerând să ne fie dată *pâinea cea spre ființă*? *Falsul idealism* nu mi se pare nimic altceva decât fățarnicie, nedragoste de aproapele, grandilocvență deșartă și necreștinism. Bunul samarinean s-a apropiat de năpăstuit, i-a legat rănilor, i le-a uns cu untdelemn și le-a stropit cu vin, l-a suit pe dobitocul său și l-a dus la casa de oaspeți ca să i se dea îngrijiri și să fie de bună seamă hrănit. Iată *idealismul în acțiune*. **Falsul idealism nu-i decât fariseism** și se identifică purtării preotului și levitului care au trecut nepăsători pe lângă cel aflat în mare strâmtorare. (Li vor fi acordat în gând consolări idealiste: *mai bine ar fi făcut să stea acasă și să nu umble hojma teleleu-tănase de colo până colo*).

Hristos ne învață, *să nu disprețuim pâinea, să nu facem paradă de idealism fariseic și să nu fim nepăsători* – ca preotul și levitul – *față de foamea, setea, nevoințele și necazurile fratelui nostru*.

Pâinea, în învățătura Domnului, e **sfântă**. Și sfântă a fost din străvechime pentru întregul popor, atât cel din orașe cât și cel de la sate. În frumoasele noastre sate mai ales, unde s-au păstrat neștirbite valorile creștinești și datinele strămoșești, unde se face atât de vădit văzută continuitatea caracterului național, dacă se întâmplă ca un duminic de pâine să cadă pe jos e numaidecât ridicat; pâinea se așează numai la loc curat, de cinste; e oferită, odată cu sarea, oaspeților de vază, o taie numai capul familiei, având mereu grijă să cresteze într-însa semnul Sfintei Cruci cu vârful cuțitului. Pâinea e dătătoare și întreținătoare de viață. Prin mijlocirea ei, transsubstanțializată, ni se dă spre consumare Trupul Domnului. **Nu numai cu pâine va trăi omul**, desigur, dar **nici fără ea cât timp sufletul nu se va fi slobozit din lut**. Hristos nu a binevestit „*idealismul*” (așazisul nerod și mincinos idealism al fățarnicilor), ci dimpotrivă și-a exprimat grija (*atentă, serioasă, părintească*) pentru pâinea cea spre ființă, cea de toate zilele, a făpturilor Sale.”

(Părintele Nicolae Steinhardt, *Dăruind vei dobândi*)

”Socotește milostenia nu ca o cheltuială, ci ca un venit; nu ca o pierdere, ci ca un câștig, căci tu dobândești prin ea mai mult decât ai dat. **Tu dai pâine și dobândești viața cea veșnică**; tu dai haină și dobândești veșmântul nemuririi; tu îngăduiești locuirea sub acoperământul tău și dobândești împărăția cerului; tu dai cele trecătoare și primești în locul lor cele ce trăiesc în veci.

Dă deci săracilor, pentru ca atunci când vreodată tu însuși nu vei putea să vorbești pentru tine, mii de buze să vorbească în locul tău și **milostenia să fie mijlocitorul tău**; căci **milostenia este banul de răscumpărare** pentru sufletele noastre. Noi ajutăm pe cel nevoiaș, și prin aceasta împăcăm pe Cel Preaînalt. De aceea strămoșii noștri au pus pe săraci la ușile bisericilor, pentru ca privirea lor să miște la compătimire și pe cei mai nesimțitori și mai neubitori.

Tot așa, **milosteniile sunt aripile rugăciunii** și dacă nu dai milostenie, rugăciunea ta nu poate zbura la înălțime. Între amândouă trebuie să domnească o strânsă legătură și unire, precum și îngerul a zis către Corneliu: „*Rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit, spre pomenire, înaintea lui Dumnezeu*” (Fapte 10, 4).

Adu-ți aminte, omule, cât de multe și mari daruri ai dobândit tu astăzi și din câte rele mari te-ai slobozit. **Duminica este ziua nașterii întregului neam omenesc**, căci noi eram pierduți și astăzi iarăși ne-am aflat, eram morți și iarăși am înviat, eram vrăjmași și ne-am împăcat.

De aceea, **să cinstim această zi într-un chip duhovnicesc**, nu prin ospete și băuturi, nu prin beție și dans, ci prin aceea ca să sprijinim cu dărnicie pe frații noștri cei mai săraci. Fiecare, în această zi, precum a poruncit Pavel corintenilor, să depună ceva din averea sa pentru Domnul (I Corinteni 16, 1-2). Și faceți-vă vouă aceasta ca lege și obicei neschimbat, ca în viitor să nu mai aveți nevoie de îndemnare la aceasta.”

Sfântul Ioan Gură de Aur din

”Predici la duminici și sărbători”

”Nimic nu laudă și iubește atâta Dumnezeu ca sufletul blând, smerit și recunoscător”

Sfântul Ioan Gură de Aur

ANUNT: Cine dorește să doneze o strană din lemn sculptat să se adreseze pentru înscriere și detalii părintelui Dragoș Marineață. Prețul aproximativ este de 700 lei/ strană.

Postul Adormirii Maicii Domnului este rânduit de Biserică spre aducerea aminte de virtuțile alese ale Sfintei Fecioare și de postul cu care ea însăși, după tradiție, s-a pregătit pentru trecerea la cele veșnice.

Ca vechime, este cel mai nou dintre cele patru posturi de durată (Postul Nasterii Domnului, [Postul Pastilor](#), Postul Sfinților Apostoli și Postul Adormirii Maicii Domnului). Originea lui trebuie pusă prin sec. V, când cultul Maicii Domnului s-a dezvoltat și când sărbătoarea Adormirii ei a început să primească o mai mare importanță.

Tipicul cel Mare și învățătura pentru posturi din Ceaslovul Mare prescriu ajunare luna, miercurea și vinerea, până la Ceasul IX (orele 15.00), când se consumă mâncare uscată; marțea și joia se consumă legume fierte, fără untdelemn, iar sâmbăta și duminica se dezleagă la untdelemn și vin. **La 6 august (sărbătoarea Schimbării la față)**, în orice zi ar cădea, se face dezlegare la untdelemn, pește și vin, dar în Pravila Mare se dă dezlegare la vin și untdelemn nu numai pentru sâmbete și duminici, ci și pentru marți și joi. În timpul acestui post se citesc în bisericile mănăstirești, zilnic (alternativ), **cele două Paraclise ale Maicii Domnului**, din Ceaslov.

„Împărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria celor mihniți, acoperirea celor necăjiți, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul; ajută-mă ca pe un neputincios, hrănește-mă ca pe un străin. Necazul meu îl știi, dezleagă-l precum vrei, că nu am alt ajutor afară de tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin!“

Explicarea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii (partea a IV-a)

Liturghia catehumenilor (a celor ce se pregătesc de botez) - Ectenia mare

După rostirea binecuvântării, **Ușile Împărătești se închid** (semn că taina Înrupării și a Nașterii Mântuitorului rămâne deocamdată necunoscută oamenilor) și urmează **ectenia mare**, care începe cu cererea **“Cu pace Domnului să ne rugăm”**. Sensul acestei cereri este pe de o parte învrednicirea noastră de pacea Împărăției lui Dumnezeu, iar pe de altă parte în dobândirea păcii noastre față de patimi “care sfâșie unitatea din noi și dintre noi. Împărăția lui Dumnezeu este pace și unde nu este pace, nu e nici bucurie și nici dreptate”. Cerem apoi de la Dumnezeu **“pacea de sus și mântuirea sufletelor noastre”**, în sensul că “trebuie să ne sârguim a dobândi mai întâi pacea care stă în putința noastră și după aceea cerem de la Dumnezeu pacea Lui”. Ajutorul lui Dumnezeu e de trebuință apoi pentru **“pacea a toată lumea și bunăstarea Bisericii”**, fiind pus în evidență în acest mod atributul lui Dumnezeu de Creator și Proniator al lumii. “Biserica este lăsată în lume pentru a mărturisi pe Hristos și Împărăția Lui și Bisericii” de fapt “îi este încredințată lucrarea Lui”. Rugăciunea are apoi în vedere **“unirea tuturor”**, întrucât “unitatea tuturor în Dumnezeu alcătuiește ultimul scop al creației și mântuirii... Biserica se roagă pentru depășirea tuturor dezbinărilor”. Ectenia mare continuă apoi cu **diferite cereri ce încearcă să cuprindă în ele toate trebuințele omului și toate momentele existenței** în care acesta se zbate. Iar aceasta se constituie într-o reală solidaritate interumană, căci “Bisericii îi este dată stăpânirea și puterea de a înălța această rugăciune universală, îi este dat să mijlocească înaintea lui Dumnezeu pentru întreaga lui creație”. Șirul cererilor din ectenia mare se încheie cu **pomenirea Născătoarei de Dumnezeu și a întregului șir al sfinților Bisericii**. Amintirea Născătoarei de Dumnezeu e continuată de îndemnul de a ne dărui **“pe noi înșine și unii pe alții lui Hristos Dumnezeu”**. Dăruirea noastră lui Hristos pune în lumină libertatea umană, afirmată în chip deplin după Răscumpărarea lui Hristos, căci “numai întrucât mă dăruiesc eu lui în deplină libertate, mi se dăruiește și El”. Abia acum se descoperă sensul mijlocirii către Născătoarea de Dumnezeu căci **“ea ne dăruiește pe noi Lui, întrucât ni se dăruiește Ea însăși**. Și din aceasta luăm putere să ne dăruim și noi uni altora și deci și unii pe alții lui Hristos”. (Pr. Dumitru Stăniloae, Alexandre Schmemmann)

Dictionar: **Sfintele Uși** se mai numesc și **Uși Împărătești** pentru că prin ele intrau în vechime împărății când se împărtașeau cu Trupul și Sângele Domnului. Denumirea vine și de la faptul că prin aceste uși intră și Hristos, Împăratul Cerurilor, sub chipul Cinstitelor Daruri, la Vohodul cel mare (momentul când în biserică se cântă imnul Heruvic) din cadrul Sfintei Liturghii.

“A creat Dumnezeu două lucruri nemaipomenite care nu se pot repeta. A creat o femeie distinsă care L-a născut pe Dumnezeu și a creat preoția care-L coboară de sus și îl naște din nou pe Sfânta Masă.” (părintele Arsenie Papacioc)

Programul săptămânii 29 iulie 2012 – 5 august 2012

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	29 iulie 2012	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Înmulțirea pâinilor</i>)
Luni	30 iulie 2012	18 - 19	- Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil
Miercuri	1 august	9 – 11	- Sfințirea mică a apei
Vineri	3 august	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	3 august	17 - 18	- Slujba acatistului
Sâmbătă	4 august	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	4 august	17 - 18	- Vecernia Duminicii a IX-a după Rusalii (Înainteprăznuirea Schimbării la Față)
Duminică	5 august 2012	8 - 12	- Sf. Liturghie (Umblarea pe mare – Potolirea furtunii)